

MĂRTURII ALE ÎNCHINĂTORILOR LA SFÂNTUL CUVIOS IUSTIN POPOVICI

❖ Inginerul Zlatko și Milița Marcovici din Valievo s-au căsătorit în anul 1992 și la 9 mai 1993 au botezat pe fiul lor Bogdan. Tatăl copilului, Zlatko, a spus că soția sa ar fi vrut mult să aibă o fetiță, căreia i-ar fi dat numele Sofia, însă în timp ce era însărcinată, l-a visat pe Sfântul Iustin, care i-a spus că va avea un băiat și se va numi Bogdan.

❖ Nenad, fiul Milencăi din Valievo, s-a vindecat la mormântul părintelui. Nu putea să meargă singur.

I s-a citit rugăciune la 9.05.1996, s-a spovedit, a primit să postească. La șapte zile după rugăciune el a mers singur, iar în 19.05 a venit la mormântul Cuviosului, fără niciun ajutor din partea nimănui, ca să mulțumească sfântului stareț.

Sf. Iustin Popovici,
icoană

❖ La 1 decembrie 1986, Novka Matici din Osecine a venit cu copiii ei la Cèlie pentru rugăciune și a povestit următoarele: „În 1982 am fost aici din pricina fiului meu Jarko, care deja de trei ani trăia cu o femeie ce era divorțată din Smederevo. Ea în urma căsătoriei rămăsese cu doi copii.

Fiul meu era cu totul pierdut. Amenința că mă omoară pe mine și pe tatăl său; nu mânca acasă, nu voia să se căsătorească.

Am venit la Cèlie într-o duminică, aici mi s-a citit rugăciune la mormântul Sfântului Iustin pentru fiul meu Jarko.

M-am întors acasă și în ziua următoare fiul meu m-a chemat «mamă» pentru prima oară după trei ani. Apoi marți m-a întrebat: «Ascultă, mamă, unde ai fost duminică?» Eu tremuram cu totul, mă temeam că o să mă bată, dar am spus că am fost la Mănăstirea Cèlie, la mormântul Sfântului Iustin. La care el mi-a spus: «Știi, mamă, de duminică mă simt ca și cum ceva s-ar fi dat la o parte de pe mine. Și mă simt mai bine, totul îmi este mai limpede și mai firesc.»

Astfel fiul meu Jarko a lăsat-o pe acea femeie, s-a căsătorit, are copii și se îngrijește de familia lui”.

❖ Zlata Iezdimirovici, profesoară din Uba, a scris despre mama sa Kosana Iakovlievici.

În vremea când părintele trăia, în anul 1968, a venit cu mama sa Kosana la mănăstirea Cèlie. Mama ei se îmbolnăvisese de o formă gravă de epilepsie și avea crize grave. Mulțumită rugăciunilor Părintelui Iustin, ea s-a vindecat atunci cu desăvârșire. Dar, în anul 1983, mama Kosana s-a îmbolnăvit de cancer, a întârziat cu operația, iar apoi doctorii i-au dat de înțeles că mai are de trăit câteva luni.

Mama ei a respins orice tratament cu raze, starea ei s-a înrăutățit. Dar avea mare credință în rugăciunile Părintelui Iustin.

Într-o noapte l-a visat cum ține în mână un măr frumos, rumen, pe care rupându-l în două, i-a dat ei o jumătate zâmbind și zicând: «Ia, Kosana, nu te teme!» Și i-a zis în vis: «Mănâncă acest măr și nu te teme!»

După aceasta, ea a acceptat să meargă la operație, căci credea cu convingere că Sfântul Iustin o ajută. Și așa i s-a vindecat mama din cea mai grea boală, izbăvindu-se de rău. Mulți care s-au operat odată cu ea au murit după doi-trei ani, iar ea a mai trăit încă 15 ani și a murit de bătrânețe în 1998.

(Din minunile Sfântului Părinte Iustin Popovici)